Плаче дівчинка боса
На бабусин поріг.
Розчарована осінь
Клигає по дворі.

На душі прохолода.
Навіть півень затих...
— А кого тобі шкода?
Каже дівчинка:
— Всіх...

Вірш "Дівчинка" не надто простий для читацького сприйняття текст. До речі, сам автор неоднозначно ставиться до того, що його творчість вивчають школярі: "Нещодавно мої твори внесли у шкільну програму. З одного боку, це добре, тішить поетичні амбіції, з іншого розумієш, що діти можуть тебе зненавидіти, сміятися з тебе, як колись було в школі, коли ми вчили: "трактор в полі дир-дир дир..." Хоча коли запитував дітей про вірш "Дівчинка", який внесли до шкільної програми, то казали, що подобається...".

Справді, непідготовлений читач спершу реагує на будь яку поезію дуже просто: подобається чи не подобається. При цьому він спирається насамперед на загальне враження від твору. Згодом твір можна аналізувати, пізнавати його глибше, однак в основі нашої оцінки будуть перші враження від прочитаного. Від них багато в чому залежатиме ставлення до всієї творчості поета.

Декілька рядків, низка образів: заплакана дівчинка на бабусиному порозі, а тлом виступає "розчарована" осінь, яка, немов немічна людина, "клигає" двором. Прохолода на душі, тиша навкруги. Зрештою, несподівана й зовсім не дитяча відповідь на поставлене запитання. Її плач — за "всіх". Перед нами драма, про суть якої можемо лише здогадуватися. У

цьому випадку складно віднайти якесь однозначне тлумачення. Дитячий плач навіює загальне переживання дисгармонії життя, а проголошене вболівання за "всіх" вказує на недитяче сприйняття світу та й взагалі змушує замислитися над складністю авторського задуму.